Maandag, 7 Juli 1941

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

58ste Jaargang, No. 3342

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie op Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Het Bloedbad van Lwów.

Nederlands-Finse diplomatieke betrekkingen verbroken.

Verhouding tussen Peru en Ecuador over grensdispuut toegespitst.

NEDERLANDSE REGERING VERBREEKT DIPLOMATIEKE RELATIES MET FINLAND.

Vernomen werd, dat de Koninklijke Nederlandse Regering haar diplomatieke vertegenwoordiger uit Finland heeft teruggehaald. De Nederlandse Regering maakte de breuk bekend, omdat de Gezant onder de huidige omstandigheden niet langer van nut zou kunnen zijn (Londen. (AP) 7.7).

DUITSERS BEZETTEN LWOW.

De Duitsers bezetten de Poolse stad Lwów, een stad van begrafenissen, heden bij een golf van massamoorden vergezeld door de Russische terugtrekking uit de streek, die anderhalf jaar geleden door het Rode Leger bezet was. De geest van de bevolking, bestaande uit ruim 300.000 mensen, bleek volkomen geschokt, terwijl eenvoudige processies zich voortbewogen in de richting van de begraafplaatsen. De meeste massa-begrafenissen vonden gisteren plaats. Talrijke nietgeïndentificeerde burgers werden zij aan zij begraven in lange groeven. Heden werden er diensten gehouden voor enkelen die werden herkend en die iemand hadden achter gelaten. Duitse artillerietanks en voorraadtrucks, die zich naar het Oosten voortbewogen hielden in vele straten stil en beletten daardoor dat de begrafenissen konden passeren. Vele eenvoudige mensen en vele vooraanstaande burgers worden vermist. Hun lot is een raadsel.

De gehele afgrijselijke scène vormt een situatie, die alle correspondenten van ondervinding met het grootste afgrijzen gadeslaan. Het is een akelige episode, die zou kunnen worden geëxploiteerd door een goed georganiseerde propaganda. Doch hier zijn wrede feiten, die buiten geschil staan. Honderden, mogelijk verschillende duizenden personen werden gedood in deze nabuur-gemeenten toen de streek werd bezet door het Duitse leger. Ik zag talrijke lijken. Pathologen keerden deze om en toonden de gewone wijze van executie, in de nek geschoten.

In deze stad waren de lijken vooral opgehoopt in de benedenverdiepingen van drie gevangenissen.

De Duitse autoriteiten deelden mede dat gelijksoortige bloedbaden plaats vonden in andere gemeenten van dit district.

Wie waren dood? Het gewone antwoord is: Zij zijn Oekraïners van de onafhankelijkheids-beweging. Een van de weinige Polen dien ik vond en niet bevreesd was tot een vreemdeling te spreken zeide, dat het communisme in de stad begon ogenblikkelijk na de Russische bezetting in September 1939.

Men zeide, dat een groot aantal Commissarissen alle industrie-zaken overnamen en alles van de Regering werd. Het systeem werd uitgebreid tot de boeren. De verbruikers beweerden dat de prijzen hoog waren en er periodieken tekorten waren, doch een Pool zei, dat over het algemeen er genoeg voedsel was om mee rond te komen. Lwow heeft nog steeds geen stromend water. De meeste winkels zijn nog gesloten. Brood en enkele andere etenswaren werden onder Duits toezicht verdeeld. Sommige politie-agenten bleven aan het werk, doch de toestand van de burgerlijke administratie is niet duidelijk. (Lwow, (AP) 6.7).

MINSK IN DUITSE HANDEN.

De oorlogsverslaggever van DNB schreef in een bericht, gedateerd 6 Juli, dat Minsk de hoofdstad van Wit-Rusland, reeds drie dagen in Duitse handen is. Het Hoofdkwartier maakte de verovering van de stad nog steeds niet bekend.

De verslaggever Karl Heinz Balzer zeide, dat de Duitsers en Russen waren gewikkeld in bittere straatgevechten in de stad met 140.000 inwoners. Hij deelde mede, dat de stad werd genomen door pantser-divisies, die rolden door de smeulende ruïnen.

Hoewel de Duitsers de stad binnen rukten, gingen de Russen voort de bezetting uit te dagen.

Een divisie-commandant vestigde tijdelijk zijn kwartieren op een klein stadsplein.

Scherpschutters, die herhaaldelijk de Duitsers bedreigden, werden één voor één onschadelijk gemaakt. Het opruimingswerk geschiedt volgens het plan zonder de operaties als geheel te hinderen. Een onopgemerkte bruine tank ratelde langs de invasie-hoofdweg naar het plein uit de richting van Moskou. Zelfs heden weet niemand van waar die kwam. Doch de eerste verwarring werd gevolgd door een bliksemende snelheid. De Bolsjewiek werd in vlammen geschoten. De Russische bemanning wilde uit de tank kruipen doch brandde dood. (Berlijn, (AP) 6.7).

SOVJETS GAAN TOT TEGENAANVALLEN OVER.

Het Russische communiqué deelt mede, dat de Duitsers in de Ostrov-sector aan de grens van Letland tot de verdediging zijn gedwongen na een hevige nederlaag als resultaat van Russische tegenaanvallen. In de Borisov-sector, waar de Duitsers trachten op te rukken naar Moskou, ontstond een hevige strijd nadat Sovjet-troepen gemechaniseerde eenheden der nazies aanvielen. De Duitse pogingen om de Dnjepr in de Bobruisk-sector over te steken, werden afgeslagen met hevige verliezen voor den vijand.

In de Novgorod-Volinsk-sector aan het Oekraïnse front ondernamen de Sovjet-troepen de aanval op Duitse gemechaniseerde eenheden (Moskou, (AP) 6.7).

RUSSEN VERDEDIGEN BETER DAN FRANSEN.

De Zondagpers gaf te kennen, dat de Duitsers in twee weken de plaatsen aan het Russische front bereikt en gepasseerd hebben, welke in Wereldoorlog I het leger van den Keizer bereikte. Militaire commentators verzekerden, dat de Russen beter en langer hun posten verdedigden tegen de oprukkende Duitse tanks dan de Fransen dit deden in de campagne in het Westen in 1940 (Berlijn, (AP) 6.7).

[Deze mededeling is meer dan bespottelijk. In Wereldoorlog I waren de Duitsers meer dan 500 mijl verder in Rusland en om zover te komen, zullen de Nazies verschillende zware strategische stellingen moeten veroveren. Terwijl ze de Dnjepr nog niet eens gepasseerd zijn, of althans daar nog vechten, ging de Duitse penetratie in Wereldoorlog I tot aan Rostov aan de Don. De gehele Oekraïne hadden ze Krim, Zee van Azov etc. Neen, de Duitsers zijn nog bij lange na niet, waar hun vaderen in 1914/18 waren — Red.]

RUSSISCHE BASIS HANKO HOUDT STAND.

In het Zuiden van Finland ging het beleg van Hanko de derde week in met de Russen nog steeds in het bezit van het strategisch schiereiland. De Finse kanonnen, af en toe bijgestaan door Duitse duikbommenwerpers, bestookten de basis van het Rode Leger, die daar gevestigd werd na het vredesverdrag van verleden jaar, doch het lange fles-vormige schiereiland bood een ontzaggelijk voordeel aan de verdedigers. Omringd door honderden eilandensterkten in Russische handen, bood dit gebied slechts een nadering over het water. Machine-geweernesten, wier gepantserde kappen kunnen worden gezien door veldkijkers op de kusten enkele honderden meter, maken een oversteek buitengewoon gevaarlijk. De Sovjet-stellingen achter de rotsen en klippen zijn moeilijk te verdrijven, zelfs niet door directe beschieting, gezien de harde graniet-oppervlakte.

Om de paar minuten gaven de Finnen een salvo af en de door de granaten omgeworpen bomen toonden aan, waar de granaten terecht kwamen. De Rode troepen beantwoorden het vuur zelden. Finse officieren deelden mede, dat de vijand gewoonlijk niet vuurden vóór 19 uur en dan enkele uren lang schoten. Sovjet-gevechtsvliegtuigen zijn dikwijls in de lucht en worden onveranderlijk beschoten met machinegeweren en afweerkanonnen. Een bevelvoerende kolonel deelde mede, dat de Russen een formidabele luchtvloot hebben op Hanko, hoewel 15 vliegtuigen op de grond vernield werden door Duitse en Finse bommenwerpers. Officieren deelden mede, dat aardschokkende ontploffingen in de verte plaats hadden door bommen, die werden geworpen op de vijandelijke versterkingen in het Zuiden. Een doffer gerommel duidde aan, dat de Russische Baltische zeehavens onder aanval waren. (Aan het Hankofront. (AP) 6.7).

DE RUSSISCH-DUITSE STRIJD OP ZONDAG.

Het Russische communiqué luidt als volgt: „Gedurende de dag van 6 Juli werden de gevechten op grote schaal voortgezet tussen gemechaniseerde eenheden in de Ostrov-, Lepel- en Novograd Volynsk sectoren. In de Ostrov-sector hadden energieke Sovjettegenaanvallen zware verliezen voor den vijand tot resultaat. Gedurende de gehele dag woedde een bittere strijd in de Disna-sector. Aan het front in de Lepel-sector ontstonden grote tankgevechten na ons tegenoffensief. In de namiddag werden de gemechaniseerde vijandelijke troepen gedwongen tot het defensief. In de Borisov-sector gingen onze troepen tot het offensief over tegen vijandelijke gemechaniseerde eenheden. In de namiddag onstonden hevige gevechten in deze sector. In de Bobruisk-sector sloegen onze troepen talrijke vijandelijke pogingen af om de Dnjepr over te steken. De vijand leed hevige verliezen bij de gevechten die in deze sector plaatsvonden.

In de Novograd Volynsk sector voerden vijandelijke gemechaniseerde eenheden verschillende aanvallen uit. Onze troepen bieden koppig weerstand en houden den vijand tegen.

In de Bessarabische sector vechten onze troepen heftig tegen vijandelijke infanterie- en pantser-eenheden, die aanvallen in de richting van Beltsi. In andere sectoren en zones aan het front bleef de positie van onze troepen onveranderd. Onze luchtmacht concentreerde haar aanvallen op de vijandelijke gemechaniseerde eenheden, daarbij de actie van onze troepen ondersteunde. Bij luchtgevechten op 5 Juli vernielde onze luchtmacht volgens de eerste rapporten 28 vijandelijke vliegtuigen met verlies van 8 Sovjet-toestellen (Moskou, (AP) 6.7).

DE GEVECHTEN AAN HET OOSTFRONT GEDURENDE DE NACHT.

Het communiqué, dat door het Sovjet-Informatiebureau werd uitgegeven, luidde als volgt:

„Gedurende de afgelopen nacht duurden de gevechten voort in de richting van Ostrov, Polotsk, Lepel en Novograd Volynski. Geen operaties vonden plaats aan het front. In de richting van Ostrov sloegen onze troepen herhaalde pogingen af van vijandelijke gemotoriseerde en gemechaniseerde troepen om door te breken naar het Noord-Oosten. Bij de nachtelijke gevechten brachten onze troepen een zware nederlaag toe aan vijandelijke tanks.

In de richting van Polotsk vonden hevige gevechten plaats, waarbij de vijand trachtte de Dvina in het Westen over te steken en al zijn pogingen werden afgeslagen met hevige verliezen voor hem. In de richting van Lepel ging de vijand na onze tegenaanval op zijn gemotoriseerde troepen over tot de defensie. De gevechten worden voortgezet. In de richting van Novograd Volynsk poogden vijandelijke gemotoriseerde troepen naar het Oosten door te breken, doch door een tegenactie van onze troepen werden al zijn pogingen in deze richting afgeslagen.

In de Bessarabische sector leed de vijand zeer hevige verliezen en werd teruggeworpen naar zijn vorige posities. In alle richtingen en sectoren aan het front waren er gevechten van plaatselijke karakter een patrouille-activiteiten gedurende de nacht.

Op 6 Juli raakte een formatie van onze torpedojagers in gevecht met vijandelijke oorlogsschepen, die poogden de Rigabaai binnen te dringen. Twee vijandelijke torpedojagers werden tot zinken gebracht. Een vijandelijke duikboot kwam tot zinken in een mijnenveld in de Finse Golf" (Moskou, (AP) 7.7).

Het nieuws van vandaag.

Enkele bloedbaden zijn uit de historie bekend. Zij zijn spreekwoordelijk geworden.

Wat de Nazies thans volgens hun aard en karakter gedaan hebben in Lwow tart alle beschrijving, al wordt iets gezegd erover in het telegam op blz. 1. Bij etages lagen de lijken opgetast. Bij het beschouwen van de cadavers bleken ze allemaal in de nek geschoten te zijn.

De Nazies kwamen in de straten. Grepen de mensen beet, pang — een kogel en daar lag het lijk.

Zo zijn de Nazies, vol Pruisische moordlust. Zij vierden hun lusten nog des te grager bot op Lwow, omdat de bevolking van deze stad voor 65% katholiek is en voor 30% Jood. M.a.w. twee categorieën van mensen, op wie te moorden den Nazies een lust is. In Oost Europa is Lwow (ook wel Lemberg of Leopel geheten) een bolwerk van het catholicisme. Drie r.k. aartsbisschoppen wonen er: een van Roetheense ritus, een van Armeense ritus, en een van Romeinse ritus.

Lwow werd in de 13e eeuw gesticht; een Armeense aartsbisschoppelijke Stoel werd er al in de 14e eeuw opgericht; de beide andere Stoelen kwamen kort daarna. De warwinkel van interritueel kerkelijk leven vindt zijn weerga in de profane historie. Eerst was Lwow Pools, toen werd het bij de Poolse delingen (eind 18e eeuw) Oostenrijks. In Wereldoorlog I kwamen eerst de Russen (die de door hen gehate Roethenen — allen r.k. — van kant maakten), in 1915 kwam Lwow aan de Centralen, in 1918 kwam het aan Oekraïne, enkele maanden daarna kwam het weer aan Polen, totdat in 1939 de Russen het weer namen. Om bij deze gang van zaken toch de training van priesters voortgang te laten hebben, bouwde Pius XI enkele jaren voor zijn dood een juweel van een Roetheens College op de tuinrijke Monte Gianicolo in Rome.

Minsk, de hoofdstad van Wit Rusland (Z. W. gedeelte van de Sovjet-Unie, aparte republiek; de mensen zijn niet zwaarder te beledigen dan door hen Russen te noemen), schijnt nu in Duitse handen gevallen te zijn, blz. 1). Het Berlijnse bericht, dat de nazies nu reeds het front uit Wereldoorlog I hebben bereikt, wordt hierdoor nog bespottelijker (zie verklaring in het onderschrift onder betreffend telegram op blz. 1). Temeer, waar de Duitsers aan de Dnjepr nog afgeslagen zijn ook blz. 1). Men moet maar weten te pochen. En tenslotte worden hevige gevechten in Bessarabië geleverd, terwijl de telegrammen over de strijd gedurende de afgelopen nacht nog mededelen, dat ze ook daar zijn teruggedreven blz. 1).

Nederland heeft de diplomatieke betrekkingen met Finland verbroken.

Prins Bernhard chauffeerde zelf zijn vliegtuig over de oceaan terug (blz. 2).

Bulgarije heeft 8 Italiaanse torpedojagers aangekocht om op de Zwarte Zee dienst te doen. Daar Bulgarije geen marine heeft, zullen de Italianen erop blijven.

Biezonder onderwijs:

Hokken en bijgebouwtjes dienen als schoollokalen.

„Gelijkstelling": tonnen worden besteed voor de aanbouw van openbare scholen.

Morgenmiddag, zo is per advertentie aangekondigd, zal de Directeur van Openbare Werken in het openbaar aanbesteden, bestek nr. 27: het bouwen van een mulo-school op de Klip te Oranjestad, Aruba.

Over het algemeen trekken deze soort advertenties weinig belangstelling.

Toch verdienen zulke formele advertenties vaak een beschouwing. Want de advertentie betreft, al staat het er niet bij het bouwen van een openbare Mulo-school. Ook op Curaçao gaat het bouwen van openbare scholen (Hendrik en Wilhelmina) steeds excelsior. Zij naderen haar voltooiïng.

Als maar hoger rijst de trotse openbare school. Een wolkenkrabber! Om die middelbouw daar te kunnen optrekken, wordt een gebouw afgebroken, waar het biezonder onderwijs nog menig tiental jaren mee zou moeten doen en dat ook wel zou kunnen.

Op Aruba staat ook een oude, maar nog niet bouwvallige openbare school. Maar die wordt hoogstwaarschijnlijk afgebroken of verlaagd tot magazijn of gouvernementskantoor.

Wat een geld dat allemaal kost!

Het loopt in de tonnen. Nu was dat alles nog al te dragen, als daartegenover het biezonder onderwijs niet al reeds jaren met een kluitje in het riet gestuurd werd en zich op allerlei wijzen met zijn behuizing moest behelpen. Hoe zit het nu, hebben we in Curaçao gelijkstelling of hebben we die niet? Waarom dan met twee maten gemeten?

Enige voorbeelden ter illustratie: Uit de debatten in de Staten van begin verleden jaar herinnert zich een ieder nog, wat er toen gezegd is over het bouwen voor de zustersschool op Pietermaai.

Verschillende klassen zijn daar onder gebracht in een oude stalhouderij. Zo goed en zo kwaad als dat ging is die verbouwd als school. Al doet het gebouw het betrekkelijk aardig, het is niet te vergelijken met nieuw gebouwde openbare scholen. Aan de moderne eisen van de schoolbouw wordt ernstig te kort gedaan. Voldoende is de maatregel allesbehalve, want de Zusters moesten nog een kamer van haar huis afstaan bovendien!!

Op een andere Biezondere muloschool had men twee nieuwe klassen nodig. In overleg met het gouvernement werd besloten de bestaande gymnastiekzaal te verbouwen in twee klassen en op een betere plaats een nieuwe zaal te bouwen. De klassen werden ingericht, maar men zoekt tevergeefs op de begroting naar de kosten van een nieuwe gymnastiekzaal. Toch brengt bedoelde school jaarlijks ruim 40.000 gld. op aan schoolgelden. De leerlingen van die school krijgen nu alweer sedert lange maanden geen lichamelijke oefening meer!

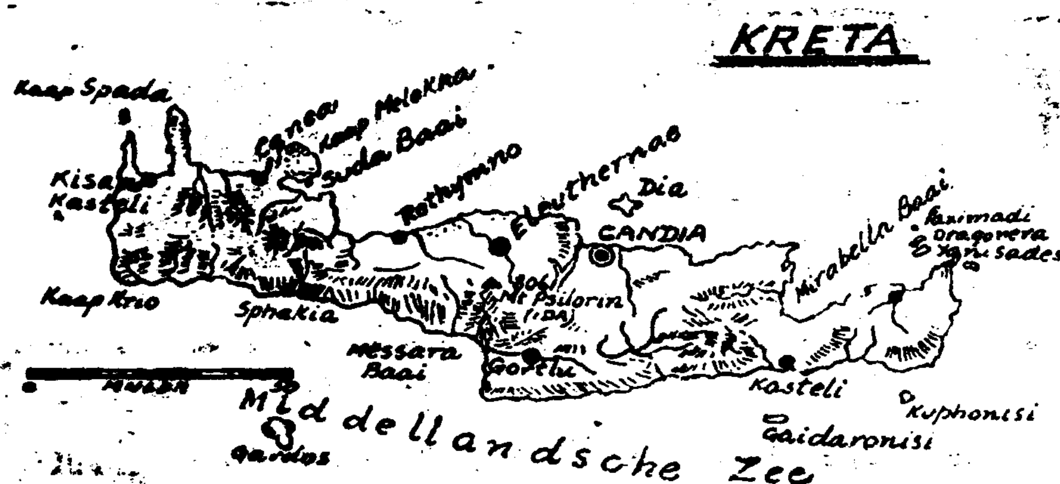
Op andere plaatsen zit men jaren en jaren te wachten op verharding van de speelplaats, iets wat toch nodig is voor de gezondheid van de kinderen.

Allerlei gebouwtjes en hokken worden ingericht als klaslokaal. Men kan de kinderen die zich aanmelden, toch niet op straat laten lopen!

Het wordt tijd, dat de katholieke leden van de Staten zich eens wat meer laten gelden, en zich later op sleeptouw nemen door een of anderen ambtelijken dienstklopper, die zijn baan veilig wil stellen door het gouvernement te bevoordelen ten koste van de biezondere school.

Nu zal men zeggen: Maar begrijpt men dan niet, dat de financiële toestand zeer précair is; dat men op geen stukken na weet, wat ons nog te wachten staat! Accoord, maar geldt dit dan niet voor de openbare school? Moet men daar dan alles in de puntjes in orde hebben? Moet haar dan op zulk een royale wijze met geld worden omgegaan, terwijl men aan bescheidenste verlangens van de biezondere school niet kan voldoen?

ELEUTHERNA.

De lezers herinneren zich de slag bij Eleutherna op Kreta, een belangrijk moment uit de Duitse opmars van Candia naar Canea. De coïncidentie wilde, dat Eleutherna met Curaçao nauw verband houdt, doordat de plaatselijke Apostolisch Vicarius, Z.H.E. Mons. P. I. Verriet, titulair Bisschop van die plaats is. Men vroeg ons toen reeds om inlichtingen over deze op het eerste gezicht vreemd aandoende situatie, doch daar het ons bekend was, dat het [illegible]-nummer van „Mikve Israel" een kaartje van Kreta zou afdrukken, hebben wij met ons antwoord [illegible]. De Mikve-redacteur stond het gebruik van zijn cliché welwillend toe, waarvoor hartelijk dank. Zijn artikel over Kreta is overigens ook zeer de moeite van het lezen waard.

In de R.K. Kerk berust het gezag bij den Bisschop. De kerk is in een groot aantal bisdommen verdeeld. Waar nog geen katholieken wonen, is het missie- of zendingsgebied, daar is geen bisdom, dus ook geen bisschop. Als er daar geestelijken heen gaan, wordt een voorlopige organisatie op touw gezet. Al naar gelang van de mate waarop het missiewerk vordert, heet die organisatie Apostolische Praefectuur of Apostolisch Vicariaat. Vicariaat betekent „waar een plaatsvervanger regeert".

Want als missiegebied wordt het gebied in quaestie bestuurd door de Missie-Congregatie in Rome, de Propaganda. Deze stelt evenwel een Plaatsvervanger of Vicarius aan. Bij een praefectuur, waar de missie nog min of meer in een beginstadium verkeert, is de Praefect in de regel een priester met bepaalde volmachten. Aan het hoofd van een Vicariaat wordt in de regel iemand gesteld, die gesierd is met de bisschoppelijke wijding. Volgens oud-kerkelijke traditie nu kan men alleen maar bisschop zijn van een bepaald kerkelijk gebied, eigenlijk zelfs een stad. Bisschoppen worden dan ook genoemd naar hun gebied. Doch een Vicarius heeft eigenlijk geen eigen gebied, want de Propaganda is de feitelijke bestuurder. Hem wordt dus als titel een gebied toegevoegd, waar vroeger een bisdom was gevestigd, doch waar momenteel om deze of gene reden geen bisschop meer is. Onze Apostolische Vicarius werd zo benoemd tot Bisschop van Eleutherna, hoewel Hij deze plaats nog nimmer bezocht. Is de tijd daar, dat het missiegebied hier opgeheven wordt, dan wordt het kerkelijk hoofd hier Bisschop van Curaçao (of mogelijk Willemstad?).

Eleutherna ligt aan de N.O.-helling van de berg Ida (waar God Zeus zijn jeugd doorbracht). Het plaatsje werd gesticht door de Cureten, en was bekend als oord van dichters. Deze dichters zongen hun gedichten en genoten dan tevens de eer, door Godin Anitore op de lier geaccompagneerd te worden. Eleutherna is de geboorteplaats van den ouden wijsgeer Diogenes van Apolonia. Eleutherna was een suffragaan-zetel van Gortina; geheel Kreta vormde een kerkelijke provincie. Tegenwoordig heet Eleutherna Lefterna en is een klein dorp, waar veel ruïnes rondom liggen.

Nederland.

PRINS BERNHARD BESTUURDE ZELF ZIJN TOESTEL OP TERUGREIS.

Prins Bernhard der Nederlanden, die pas uit de Verenigde Staten en Canada is teruggekeerd, onthulde, dat hij een Amerikaanse bommenwerper bestuurde gedurende de lange reis over de Atlantische Oceaan. In een radiorede deelde hij mede, dat Roosevelts beschrijving van de Verenigde Staten als „het arsenaal der democratie" geen holle phrase is. Prins Bernhard zeide: „Ik bracht slechts korte tijd door in de Verenigde Staten en werd onder de indruk gebracht van de enorme hoeveelheden oorlogsmateriaal, die er geproduceerd worden". (Londen, (AP) 6.7).

NATIONAAL-SOCIALISTISCHE PROPAGANDA OP DE SCHOLEN IN INDIË.

In Nederlands Indië is een commissie ingesteld, die voortdurende aandacht zal wijden aan anti-nationaal-socialistische propaganda op de scholen.

TWEE SLACHTOFFERS.

Omtrent de Nederlandse deelname aan de strijd voor de bevrijding van het vaderland, mogen wij nooit iets horen. De Britse propagandadienst verzwijgt steevast alles, wat de geallieerden doen en roemt slechts de Raf. Thans vernemen wij, dat zijn gesneuveld de Luitenant-vlieger van het Nederlands-Indische Leger T. F. A. Buys, gedetacheerd bij de Nederlandse strijdkrachten in Engeland, die op 24 Juni jl. deelnam aan operaties boven Noord-Frankrijk, de Luitenant-vlieger van het Nederlands-Indische Leger Penning, die niet terugkeerde van een aanval op de haven van Vlissingen.

H.M. DECOREERT LEDEN DER KOOPVAARDIJVLOOT.

Voor de tweede maal is een lid van de koopvaardijvloot beloond met de militaire Willemsorde.

Wie werd niet gemeld, maar het was een tweede stuurman, die, ondanks aanvallen van vijandelijke vliegtuigen, en nadat de kapitein en de eerste stuurman zwaar gewond werden, zijn schip veilig een Engelse haven had binnengevoerd.

Kapitein en bemanning van een ander Nederlands schip kregen allen, omdat zij met heldenmoed niet minder dan 13 vijandelijke vliegtuigaanvallen hadden doorstaan, het Kruis van Verdiensten.

Zaterdag jl. heeft Hare Majesteit dezen heldhaftigen mannen hun onderscheidingen op de borst gespeld.

NIEUWTJES, DIE ONS INTERESSEREN.

Het Nederlands Indische schip ss. „Rantaupandjang" is indertijd getorpedeerd. De bemanning is, zoals thans blijkt, in Frankrijk geïnterneerd.

— Arbeidsdienst is in Nederland nog niet verplicht gesteld. Niet omdat de invoering niet in de bedoeling ligt, doch omdat er een tekort aan materialen is voor de bouw van werkkampen.

— In de Meidagen van 1940 hebben niet minder dan 6300 inwoners van Bunschoten aan de Eemmond aan het IJsselmeer, onderdak gevonden in Enkhuizen. Zij hebben een bronzen dankplaat aangeboden voor het Enkhuizer Raadhuis, die nu plechtig onthuld is onder klokgezang van de oude „Dromedaris".

— Het griezelig „Drama van het Vrouwenhoofd", dat heel Nederland deed huiveren, is opgelost. Een mecaniciën (25 jaar) in Amsterdam, welke niet zozeer zijn wettige ega als wel een Hilligerse freule meende te beminnen, blies het levenslicht der eerste uit en sneed vervolgens het lijk in stukken. Elk stuk werd in een ander Amsterdamse gracht geworpen. Hoofd werd gevonden. Man viel door de mand.

— Het overlijden in Nederland wordt gemeld van Mr. Scheltema, griffier van de Staten van Groningen en van res. Luitenant Kol. W. J. M. Linden, oud-secretaris van „Ons Leger" en van verschillende sportorganisaties.

— Joden, die uit religieuze overwegingen op Zaterdag hun zaken sloten en 's Zondags hun winkels openhielden, mogen dit thans niet meer.

— Van het Kamper Eiland zullen 182 H.A. worden ingedijkt. Kosten: ƒ 753.000.

— Bij Zwolle zullen creematorium met columbarium worden gebouwd.

— De lezers van de a.r. „Standaard", eens het blad van Kuyper en Colijn, bleken zo zeer gesteld te zijn op de geestelijke leiding van verrader-Blokzijl, dat het abonné-cijfer duizelingwekkend omlaag schoot. Blokzijls vreugde is van korte duur geweest. Hij is geen hoofdredacteur van de „Standaard" meer.

— Mr. G. J. Courtee van substituut-griffier der Alkmaarse rechtbank, kreeg de beloning voor zijn langjarig N.S.B.-erfschap; hij werd nu benoemd tot „economische rechter" te Utrecht.

— Nu in verschillende kust-gedeelten van Nederland om defensie-redenen niet meer gezeild en geroeid mag worden, is de huur van boothuizen elders met 300 tot 500 percent gestegen.

CURACAO.

CUROM-NIEUWS.

Programma Di.: 8.35 Nieuwsbulletin.
12.15 Nieuwsbulletin, gevolgd door lunchmuziek.
18.30 Kinderuurtje, verzorgd door Tante Martha.
19.30 Gevarieerd Programma.
20.00 Grepen uit onze Geschiedenis, door den heer W. Meyer, leraar M.O. Geschiedenis.
20.30 Nederlands Nieuws en Nieuwsberichten.
20.45 The Savoy Hozel Orpheans.
21.00 Gevarieerd Programma.
21.45 Wilhelmus, sluiting.

De luisteraars willen hun toestel wel zo zacht afstellen, dat ook hun buren of huisgenoten van hùn radio kunnen genieten, kunnen praten en eventueel rusten.

BOTICA'S.

Deze week hebben de volgende botica's de Zondag- en nachtdiensten:
Otrabanda: Emma.
Punda: Excelsior.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Verlof: Mej. C. A. Gaddum, tijd. klerk ter Griffie van het Hof van Justitie in Curaçao, 21 dagen vrijstelling van dienst wegens ziekte; S. J. Cratz, brievenbesteller op Curaçao, 4 weken vrijstelling van dienst; Mevr. L. B. Johnson-Hassell, tijd. onderwijzeres 4e klasse, tevens hoofd van de openbare school G.L.O.A. te Windwardside op Saba, 14 dagen vrijstelling van dienst en 6 maanden verlof buiten bezwaar van den Lande; Mej. S. de Marchena, schrijfster, belast met de functie van beheerder der Gouvernements boekerij en Openbare Leeszaal op Curaçao, 7 dagen vrijstelling van dienst en 2 maanden binnenlands verlof.

Eervol ontslag aan: H. Sabino, tijd. schrijver ten parkette van het Openbaar Ministerie op Aruba; op zijn verzoek; Mevr. O. van de Veer-Meyer, tijd. onderwijzeres 2e klasse bij het openbaar Onderwijs alhier, op haar verzoek.

Benoeming: Mej. E. D. Gonzalez, tot tijd. schrijfster op het parket van het Openbaar Ministerie bij het gerecht in eerste aanleg op Aruba; Mej. E. Hassell, tijd. onderwijzeres 4e klasse aan de Openbare School voor G.L.O.A. te Bottom op Saba tot tijd. hoofd van de filiaal-school te Windwardside op Saba van de hoofdschool te Bottom aldaar; Mej. D. Abercrombie tot tijd. onderwijzeres 3e klasse bij het openbaar onderwijs in Curaçao en werkzaam gesteld aan de Emmaschool voor G.L.O.B. alhier.

Eervol ontheven: J. W. Goslinga, loods te St. Nicolaas op Aruba van zijn tijd. benoeming als havenmeester te St. Nicolaas op Aruba.

Overplaatsing: J. P. Sterk, loods te Willemstad op Curaçao naar St. Nicolaas op Aruba en benoemd tot tijd. havenmeester aldaar.

Telegrammen gewisseld ter gelegenheid van de verjaardag van Z.K.H. Prins Bernhard op 29 Juni 1941.

Her Majesty Queen Wilhelmina London

Mede namens bevolking Curaçao bied ik Uwer Majesteit eerbiedige gelukwensen aan met verjaardag Zijner Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard, verheugd dat Uwer Koninklijke kinderen gegeven is samen deze dag te vieren.

Wouters.

Governor Curaçao

Voor de mij vertolkte gelukwensen zeer gevoelig verzoek ik U aan de bevolking van Curaçao mijn hartelijke dank te willen overbrengen.

Wilhelmina.

His Royal Highness Prince Bernhard Ottawa.

Op deze voor Uwe Koninklijke Hoogheid heugelijke dag, dat het U gegeven is temidden van Uw gezin Uw verjaardag te vieren, is het mij een voorrecht ook namens de bevolking van Curaçao U en Uw Koninklijk Gezin eerbiedige gelukwensen aan te bieden.

Wouters.

Gouverneur Wouters Curaçao

Zeer veel dank aan U en bevolking Curaçao voor hartelijke gelukwensen mijn verjaardag.

Bernhard.

De Gouvernements-Secretaris,
C. F. Gronemeyer.

PRINS BERNHARD FAIR OP I EN 2 AUGUSTUS.

De voorbereidingen voor deze fair vlotten uitstekend. De grote tennisbaan op Villa Maria wordt herschapen in een schoon plaats, alwaar U zult kunnen genieten van gymnastiek demonstraties, bokswedstrijden, wapendemonstraties, enz.

Tussen deze nummers door en er na kunt U daar op tonen van de befaamde K.S.L.I. dansband ook Uw danslust botvieren op een uitstekende dansvloer.

Deze schone plaats wordt omgeven door een Indisch- en een Hollands restaurant, met overvloedige zitgelegenheid, zodat U onder het genot koude dranken en warme schoteltjes op Uw gemak van het welverzorgde programma zult kunnen genieten c.q. uit zult kunnen rusten van Uw manipulaties op de dansvloer.

Wanneer u thans het zitten moede bent, kunt U zich vermaken in het hofje, alwaar U zich kunt oefenen in de wapenhandel, een keuken kunt vernielen, met ballen en ringen kunt werpen en op vele andere wijzen Uw geld kunt besteden.

Ook daar behoeft geen honger of dorst te worden geleden.

Degenen, die de moed hebben de harde werkelijkheid onder de ogen te zien, kunnen zich bewegen tussen loerende en indien nodig, dood en verderf zaaiende, kanon-, mitrailleur- en geweerlopen.

Het nooit volprezen „Rode Kruis" zal U tonen waar in het gevecht gewonde krijgers de eerste hulp verleend zal worden.

Indien onverhoopt nodig, zorgt het Rode Kruis die avond ook voor U.

Deze specifiek militaire Fair, ten bate van een nationaal belang van eerste orde, vraagt U voor entree de som van een gulden, een bedrag, waar van gij, al zoudt gè verder geen plak uitgeven, de gehele avond aangenaam bezig gehouden wordt.

Curaçao, wij rekenen op Uw komst, Uw belangstelling, Uw steun.

Over steun gesproken, kunt U ons nu helpen aan die kleine artikelen, die op een fair verloot, verkocht of als prijs beschikbaar gesteld plegen te worden?

Een telefoontje naar den wachtcommandant van het Waterfort (telefoon 1250) en het komt in orde.

FILM.

DE PATRIOT.

De grote artisten Harry Baur en Pierre Renoir treden hedenavond om 21 uur op in het Westend theater. Aan het hof van Tsaar Paul I speelt deze prachtige film zich af. De geschiedenis, die gegeven wordt is niet geheel in overeenstemming met de historie. Om een spannende film te krijgen is er wel het een en ander veranderd. Het resultaat is echter uit filmisch oogpunt een mooie rolprent.

Curaçao.

RUSLAND — FRANKRIJK.

De plaats van Rusland en Frankrijk in Europa's historie van beschaving en Christendom toont treffende overeenkomst. De vernietiger van Frankrijk moest daarom ook tegen Rusland optrekken.

In het Curom-weekoverzicht van hedenavond zal Dr. Joh. Hartog, hoofdredacteur van dit blad, hierover spreken. Aanvang 20.05. Een luid afgesteld toestel is een teken van gebrek aan beschaving.

GOUVERNEUR MET GEZIN OP REIS.

Morgen zal Z. E. de Gouverneur met de Dames Wouters en Adjudant om 13 uur met het lijntoestel der K.L.M. naar Aruba vertrekken. Op Aruba zal het Gezelschap wonen in het daartoe gereed gemaakte huis van den oud-ontvanger Schutte op de Klip, vlak bij den Gezaghebber. Het officiële gedeelte van het bezoek zal eind dezer week besloten worden. Daarna gaat men enkele dagen vacantie nemen en van het Arubaanse natuurschoon [illegible] Over de officiële diners, recepties e.d., volgt nog nader bericht.

EEN LIJK KWAM AANSPOELEN.

Enkele dagen geleden moest de Ferry-boot van de Isla een manoeuvre maken voor een aankomend schip, hetgeen op een passagier zulk een indruk maakte, dat hij vermoedelijk uit angst te water sprong. Men zag hem wegzwemmen naar de wal, doch vernam verder niets meer van hem. Thans is een lijk aangedreven nabij het Brionplein en wordt vermoed, dat de man zijn angst met de dood heeft moeten bekopen.

Aangezien identificatie onmogelijk was en het vermoeden bestaat, dat het hier een Curaçaoënaar betreft, wordt het publiek dringend verzocht van eventuele vermissing van een man aan de afdeling Recherche aan het Hoofdbureau van Politie te willen kennis geven (ouderdom ongeveer 30 jaar, flink postuur, donkere huidskleur, was gekleed met witte broek, gekleurd overhemd en had bruine schoenen aan).

[Zo iets fantastisch zal wel alleen op Curaçao mogelijk zijn.

„......... doch vernam verder niets meer van hem". Dus niemand interesseerde zich voor dat geval. Een mens te water...... geen mens, die er zelfs naar omkijkt, of ook maar nieuwsgierig is. Ook familie en kennissen vonden het niet eens de moeite waard te informeren. We hebben een wens; dat we, als we ooit nog eens te water raken, dit tenminste niet op Curaçao gebeure. Niemand interesseert zich daarvoor. Een lijk kwam aangedreven. Fantastisch. Onbegrijpelijk, misschien ook misdadig — Red.]

DE FAIR TE PIETERMAAI.

Wel niemand zal spijt gehad hebben, een bezoek te hebben gebracht aan de schitterende fair te Pietermaai. Dit was inderdaad een feest.

In het bijzijn van Zijne Excellentie den Gouverneur met Mejuffrouw Elisabeth Wouters en adjudant Van de Laarschot, den Apostolisch Vicarius met zijn secretarissen, en vele genodigden werd de Fair geopend. Camilo Palm, de voorzitter van het comité, dankte alle aanwezigen voor hun komst en deed een vurig beroep om de centen eens flink te laten rollen voor het mooie doel.

Mevrouw Villalobos sprak in het Spaans en dankte in het biezonder alle medewerksters voor haar enthousiasme en ijver om deze fair te doen slagen.

De heer Davelaar sprak ook al een dankwoord, waar hij vooral dank bracht aan de gulle gevers en aan allen, die door hun medewerking hun best gedaan hebben, dat deze fair een succes moet worden.

Champagne werd geschonken en gedronken op het welslagen van het feest.

De Apostolisch Vicarius nam nog het woord en wees op de innige band, die er bestaat tussen de parochianen en de geestelijkheid van Pietermaai. Deze fair is weer een bewijs van hun liefdadigheid. Het verheugde hem dat Zijne Excellentie de Gouverneur aanwezig was, waardoor weer eens uitkwam hoezeer de Gouverneur medeleeft met het doen en laten zijner katholieke onderdanen.

Hierna begon het feest. Wat al vrolijkheid en wat al pret vierde daar hoogtij. Ook Zijne Excellentie de Gouverneur was naar China getrokken en zat tezamen met den Apostolisch Vicarius te smullen van de Chinese gerechten. Champagne en cocktail stroomde uit de bars en deden even zovele guldens terugstromen in de handen der lieve schonen. Een heel biezondere attractie was de spin met het meisjeshoofd. De oplossing van dit probleem heeft ons reeds twee nachten lang bezig gehouden. De lieve meisjeskop, die weigerde oplossing te brengen en die wij bedreigden van het spinnenlichaam te snijden indien zij niet vertelde hoe de zaak in elkaar zat, deed wellicht haar plicht, maar ons zette zij voor een tot dusver onoplosbaar probleem. Het was een vreemd geval. In werkelijkheid echter zouden spinnen met zulke lieve kopjes een vreugde zijn in het leven. We gingen beslist een spin-arium houden. Nog heel veel andere prettige dingen waren er. Wij kochten in combinatie enige loten voor de motorboot en we spraken met de lieve juffrouw af, dat wij beslist de boot zouden winnen. Als trotse pauwen liepen we dan ook de hele avond rond in het vooruitzicht binnenkort op de Caraibische wateren te kunnen spelevaren. Om het kwartier ging de combinatie naar de boot terug en bevoelden en betasten wij de boot van onder tot boven en gaven wij den aanwezigen dames de nodige aanwijzingen voor een zorgvuldige behandeling. We hopen dat de resterende loten gauw verkocht zijn dan kunnen wij onze boot spoedig te water laten en begint ons water-leven.

Ook de danstent had veel aftrek, wat niet zo'n wonder is als men weet, dat de Curaçaoënaars geboren danseuses en danseurs zijn. Scherpenheuvel blies afgewisseld door het danserkest een vrolijk deuntje en hield de stemming er in. Het Chinese restaurant was een aparte attractie en menig smulpaap vulde zijn buikje. De mooie Chinese meisjes bezorgden menig jongeman een hartkwaal. Dit is een feit: men moet een sterk hart hebben om een fair te bezoeken. Er was nog heel veer meer. In de champagnetent stonden meisjes als uit het paradijs. In de biertent was het niet minder.

Overal was het een vreugde om even te verwijlen.

De fair bracht ons vreugde, dank zij allen, die daaraan hebben mede gewerkt. Voorwaar, ons past nog dank te zeggen. Beter konden wij onze guldens niet besteden.

U en wij hebben gelachen, de lieve meisjes niet minder en nu gaan het comité en de pastoor lachen.

DE VIERLANDENWEDSTRIJDEN.

Suriname wint van Curaçao met 1 — 0.

Vóór de wedstrijd tussen Curaçao en Suriname ging de wedstrijd tussen Volharding en Jong Holland van Aruba, welke in het voordeel van Volharding eindigde met 4 — 3.

Om ongeveer half 5 fluit scheidsrechter Elfrink voor aanvangen en heeft Curaçao met de wind mee de uittrap. Het spel begint uiterst kalm.

Het Curaçaose elftal is nog niet voltallig en een speelt voorlopig met 10 man.

Even later echter valt Weber in als back, terwijl hij met de rust plaats maakt voor Bakhuis. In de voorhoede missen we Pardo, die wordt vervangen door den rechtsbuiten van Jong Holland, zodat het Curaçaose elftal tenslotte als volgt is opgesteld:

Salcedo
A. Sentiago Confessor
Knoppie Bakhuis Thodé
Haseth Dagadan Panneflek Hernandez
Bernabela

Suriname speelt van het begin af als volgt:

Casper
de Koop Kamperveen
Brakke Goedhard Monkou
Treurniet Markiet Nahar Van Niel
Berkeveld

Het valt direct op, dat Curaçao het zwaar te verantwoorden zal hebben. Suriname is direct in de aanval en reeds gauw gaat een bal van Markiet rakelings naast. Ook een bal van Nahar passeert het doel. Nu en dan gaan de Curaçaoënaars er met de bal vandoor.

De Surinamers komen echter telkens weer goed opzetten en het goed samenspel tussen hen valt hedenmiddag biezonder op.

Bij een Surinaamse aanval geeft Treurniet goed over en Berkeveld mist op het nippertje om de bal in te koppen. Nahar is er echter wel bij en geeft bijna aan Salcedo het nakijken, doch deze laat zich languit vallen en redt schitterend. Fijn zo Charlie!

Bij een Curaçaose aanval krijgt Panneflek een voorzet van rechts en schiet hard onder de lat. Casper tipt het leer over en Heer Elfrink laat corner nemen. Deze levert niets op. Met Curaçao in de aanval wordt tenslotte voor rust gefloten met blanco score.

Hierna speelt Suriname met de wind mee. De beginaanval wordt door de Curaçaose half-linie onderschept en ogenblikkelijk ontstaat een aanval op de Surinaamse veste. Mario Hernandez laat een goede kans ontsnappen en schiet keihard naast.

De Curaçaose aanval duurt echter niet lang en nu opent Suriname het grootste offensief van de middag. Ongeveer een half uur lang zweven de blauwe truis voor het Curaçaose heiligdom. Een ware bestoking is het, maar Salcedo, bijgestaan door Alex en Confessor, laat niets door. Mooie lange schoten worden genomen door Brakke, die eens tegen de paal schiet. Een goed schot van Berkeveld wordt door Salcedo gehouden, terwijl even later een schot van denzelfden speler tegen de paal terug het veld in kaatst als Charlie net niet in de hoek staat. Confessor verzet in deze periode ontzaglijk veel werk.

Van de andere kant is het Van Niel, die als linksbinnen de verbinding tussen zijn achterhoede en voorspelers onderhoudt. Keer op keer haalt hij op en zet zijn medespelers aan het werk. Thodé heeft veel werk met Treurniet, die een goede partij geeft. Bij een Curaçaose uitval gaat een gehaaide kans verloren als Dagadan vlak over kopt. Casper had geen schijn van kans meer gehad.

Tegen het einde wil Curaçao een goal forceren, maar de Koop en Kamperveen staan er ook niet voor niemendal. Het is een fijne verdediging.

Reeds denkt een ieder dat het spel 0 — 0 zal eindigen als Treurniet van Suriname een bal toegespeeld krijgt. Kalm zet hij voor en kalm, té kalm, houdt Alex de bal stil.

Nahar schiet plotseling naar voren, haalt de bal voor de voeten van den verbaasden Alex vandaan en schiet. Salcedo doet een vruchteloze poging om het tegen te houden.

1 — 0 voor Suriname.

Een minuut daarna is het uitscheiden.

Suriname heeft verdiend gewonnen. Wat liet Curaçao verliezen? Waarschijnlijk had men de Surinamers onderschat, men nam het spel veel te kalm op. Naar de eerste strijd te oordelen heeft Costa Rica geen goed gedaan. Werkelijk, men moet sterke schouders hebben om de lof te kunnen dragen, die onze jongens bij terugkeer van de wedstrijden te San José is toegezwaaid.

Het Surinaamse elftal klopte als een bus. Gedurende de gehele wedstrijd had men een zeker overwicht op de Curaçaoënaars. Nahar zocht voortdurend een kansje om door te glippen maar werd danig in de gaten gehouden. Hij slaagde tenslotte toch in zijn voornemen om te scoren en zijn partij de leiding te geven.

Scheidsrechter Elfrink was als gewoonlijk...... goed.

PASTOOR LEO HEGELSOM †.

In de Parochiekerk van de H. Rozenkrans te Pietermaai zal morgen ochtend 8 uur een plechtige H. Requiem mis worden opgedragen voor de zielerust van Pater Leo Hegelsom O. P.

KATHOLIEKE SPORTCENTRALE

Voetballen: Competitie wedstrijd 2e klas Coming Youth — Huracan, uitgesteld.

Tropials — D.T.V.O. 2—1.

ARUBA.

DANS-LESSEN.

De heer Rob Lend zal hier 9 Juli as. arriveren en een maand of drie lessen geven in moderne dansen, balletdansen en „physical culture". Een en ander zal plaats vinden in de dépendance van het Caribbean Hotel. Voor biezonderheden zij verwezen naar de advertenties, die eerstdaags in „Dagblad Amigoe di Curaçao" zullen verschijnen.

BUITENLAND.

BOTSING TUSSEN TROEPEN VAN ECUADOR EN PERU.

Na een kabinetszitting laat in de nacht gaf het Peruaanse Ministerie van Buitenlandse opdracht aan de Peruaansen Ambassadeur te Quito om energiek te protesteren tegen de schending van de grens door Ecuador.

Het Ministerie van Buitenlandse Zaken gaf een communiqué uit, dat luidde: In de streek van Zarumilla aan de grens met Ecuador hadden troepen botsingen plaats. De officiële berichten, die tot nu toe ontvangen werden, deelden mede, dat Ecuadoriaanse troepen in de provincie Cloro gisteren tegelijkertijd de Peruaanse posten te Aguas Verdes, Lapalma, Lechugal en Tenam aanvielen. Onze strijdkrachten, die op die posten gestationneerd zijn sloegen de aanvallen af. Het vuren hield op om 15 uur.

Heden met het middaguur hernieuwden de Ecuadoriaanse strijdkrachten de aanval op de Lapalma en poogden op Peruaans gebied door te dringen, doch werden eveneens afgeslagen.

Onze verliezen zijn een dode en drie gewonden. De Ecuadorianen hadden 16 doden en een onbekend aantal gewonden. De militaire autoriteiten treffen de nodige maatregelen om ons gebied veilig te stellen." (Lima, (AP) 7.7).

DE DUITSERS EN DE STALIN-LINIE.

Duitse commentators beweerden, dat de Stalin-Linie niet veel kans heeft tegen de Duitse troepen, die de Franse Maginot-linie hadden doorbroken. De „Dienst aus Deutschland", waarvan gezegd wordt, dat het de opinie van Wilhelmstrasse kent, schreef: „De kansen van het Sovjet-leger om de Duitse strijdkrachten tegen te houden, worden in Berlijn als tamelijk gering beschouwd (Berlijn, (AP) 6.7).

DE STALIN-LINIE DOORBROKEN.

Het D N B maakte bekend, dat Duitse troepen de Stalin-linie doorbroken hebben.

Het D N B-bericht verklaarde, dat de Duitsers die oprukken van Wolhynia en de Sovjets voor zich uitdreven, de Stalin-linie op een niet nader genoemde plaats hebben doorbroken en de opmars voortzetten. De Sovjets zouden vergeefs getracht hebben de sterk bewapende kazematten te houden nadat de achterhoede van de terugtrekkende Roden was verslagen.

De bekendmaking door de Duitse radio zeide dat nabij het fortificatiesysteem van de Stalin-linie de Duitse troepen de aanval openden op de hoofdlinie na de achterhoede van de Sovjet-strijdkrachten verslagen te hebben. Verschillende sterk gefortificeerde kazematten werden veroverd en de Stalin-Linie op verschillende plaatsen doorbroken.

De Duitse troepen zouden de opmars voortzetten. De radio sprak ook van operaties aan het Noordelijke front waar Finse troepen erin zouden zijn geslaagd om een geheel Sovjet-bataljon te omsingelen, nadat de helft in de strijd was gedood. (Berlijn. (AP) 7. 7).

COMMUNIQUÉ VAN HITLERS HOOFDKWARTIER.

Het communiqué, dat door het Hoofdkwartier van den Führer werd uitgegeven, luidde als volgt: „ In Bessarabië hebben Duitse en Roemeense troepen, na tegenaanvallen te hebben afgeslagen goede voortgang gemaakt. Roemeense en Hongaarse strijdkrachten bereiken de boven-Dnjestr. Cernauti werd genomen. (Berlijn (AP) 7. 7).

BRITSE AANVAL OP PALERMO.

Drie burgers werden gedood en een aantal gewond, volgens officiële opgave, door de Britse luchtaanval op Palermo op Zondag. Het Italiaans Hoofdkwartier deelde mede, dat enige schade was aangericht in de haven van Palermo (Rome, (AP) 7.7).

WIJ ONTVINGEN.

„MIKVE ISRAEL".

Na een geestelijk stuk, gebaseerd op een text van Jeremia, geeft Mikve Israel — orgaan der Joodse gemeente alhier — van deze maand een artikeltje over de Klaagmuur, d.i. de Westelijke muur van de Tempel, die in het jaar 70 na drie weken weerzinwekkende strijd werd verbrand. Deze drie weken worden door alle Joden nog steeds herdacht, gelden als een soort „besloten tijd", tijdens welke geen kerkelijke huwelijken kunnen worden gesloten e.d. Mr. E. Elias schrijft over Prof. Ornstein, het Joodse kerkhof alhier en Philip Cohen Henriquez. Verder bevat het blad een artikel over Joods leven in N.O. Indië, kerkelijke kalender, kinderhoekje, hebreeuwse lessen, bijbelse geschiedenis e.d. Hier volgt, hoe een Jood over de Bijbel — natuurlijk het O.T. — denkt:

„Onze Bijbel bestaat uit vierentwintig boeken, die alle onder Goddelijke leiding en ingeving geschreven zijn. Hiermee wil ik het volgende zeggen:

Sommige gedeelten van de Bijbel zijn door God zelf opgesteld en precies zo opgeschreven als God ze gedicteerd heeft, terwijl andere stukken zijn samengesteld door mannen, die van God een biezonder heldere geest verkregen hebben, waardoor zij Gods bedoelingen aan de overige mensen konden bekend maken.

De mannen, die op deze manier gedeelten van de Bijbel hebben geschreven, noemen wij profeten.

De Bijbelboeken zijn in drie hoofdgroepen verdeeld: 1. De Thorá, ook wel de Vijf Boeken van Mozes genaamd; 2. De Newie-iem, of de Boeken der Profeten en 3. De Ketoewiem, of Geschriften.

Wat het nummer van deze maand interessant maakt, is een bijdrage over Kreta, dat in de Bijbel reeds voorkomt in Deuteronomium 2:23. Bij het artikel is een kaartje afgedrukt, dat elders in dit nummer met welwillende toestemming van de Mikve-redactie wordt overgenomen.

ALLERLAATSTE NIEUWS.

De Raf verscheen met talrijke toestellen boven Duitsland in de afgelopen nacht. Behalve hevige aanvallen op Munster en Dortmund, werden Dusseldorf, Keulen en Emden aangevallen. De dokken te Rotterdam moesten het ook ontgelden. Een Junker 88 werd boven de Zuiderzee neergeschoten. De dokken, waarin de Duitse oorlogsschepen te Brest liggen, werden ook hevig gebombardeerd en uitgebreide schade aan de vlootbasis aangericht. Hedenmorgen staken Britse vliegtuigen weer het Kanaal over in de richting van Frankrijk. Nadat waarnemers de Britse lucht-Armada hadden zien oversteken, hoorde men gerommel uit de richting van Boulogne en Calais.

De onverklaarde Japans-Chinese oorlog ging heden het vijfde jaar in na feitelijk tot stilstand te zijn gekomen langs het 2800 mijl lange front, waar de legers van Generalissimo Chiang Kai Shek zich schijnen voor te bereiden op een offensief in de hoop nog in 1941 de overwinning te behalen. De Chinezen beweren 5 millioen man in het veld te hebben en nog 10 millioen in reserve of in training.

Verschillende Japanse schepen hebben, volgens een bericht uit Manilla, de reis naar New Orleans en Atlantische havens afgelast.

Te Guadalajara in Mexico werd een theater gisteravond getroffen door de bliksem, terwijl een voorstelling aan de gang was. Op zijn minst 85 personen werden gedood en 11 ernstig gewond. Men schat, dat 2000 personen zich in het theater bevonden, toen de bliksem insloeg temidden van een storm, die toen woedde.

Duitse vliegtuigen vielen in de afgelopen nacht twee Britse vliegvelden aan en verschillende havens aan de Zuidoostelijke kust, zegt een telegram uit Berlijn.

Uit Ankara wordt gemeld, dat de Bulgaren 8 Italiaanse torpedojagers zouden hebben gekocht om te opereren in de Zwarte Zee. De Bulgaarse autoriteiten wisten hiervan niets mede te delen. De Sovjet-Ambassadeur in Duitsland, V. G. Dekanozov, arriveerde aan de Turkse grens met leden van zijn staf op weg naar Moskou.

In de afgelopen nacht hebben Australische strijdkrachten de Damourlinie op 9 mijl ten Zuiden van Beyrouth in Syrië doorbroken. De weg naar Beyrouth zou thans openliggen, doch onder vuur staan van beide partijen.

De Hoge Raad van de Sovjet stelde gevangenisstraffen vast van 2 tot 5 jaar voor degenen, die valse geruchten verspreiden, die de bevolking kunnen verontrusten.

Minister Charles Welter in Suriname.

De komst van den Minister van Koloniën werd in Suriname met spanning en hoop tegemoet gezien. Reeds te voren werd in pers en gesprekken uiting gegeven aan het verlangen, dat dit eerste (n.b.!) bezoek van een Minister in functie vruchtbaar mocht zijn in alle opzichten. Algemeen werd betreurd, dat het bezoek zo kort zou zijn en dat er geen voldoende gelegenheid zou bestaan om met de verschillende lagen der bevolking in contact te komen en zich zodoende van de stromingen onder de bevolking op de hoogte te stellen.

De couranten gaven een levensbeschrijving van den hogen bezoeker en riepen hem een welkom toe. Het bezoek van den Minister aan Gebiedsdeel Curaçao werd door de Surinaamse pers uitvoerig verhaald.

De aankomst van den hogen gast.

Ongeveer te 17 uur arriveerde op Dinsdag 3 Juni Zijne Excellentie de Minister te Onverwacht, na eerst op het vliegveld begroet te zijn door den Adjudant van den Gouverneur, Luitenant Q. Groenewegen en door Commandant-Majoor J. C. Vink. In het gevolg, dat op Onverwacht meekwam, bevonden zich nog de heer E. Wong, districtscommissaris van het district Suriname: Mr. C. de Rooy, districtscommissaris van het stadsdistrict: Dr. F. Rutgers en Mr. W. G. Peekema, adviseurs van den Minister: de heer C. P. de Graaf, vertegenwoordiger der K. L. M. en de heer P. E. Mahijssen, fotograaf.

De erewacht werd geïnspecteerd, waarna in snelle vaart naar de stad werd gereden. Onderweg brachten nog enkele groepen der bevolking eerbewijzen.

Bij de ingang van het Gouvernementshuis werd Zijne Excellentie verwelkomd door Gouverneur Johannes Coenraad Kielstra, die zijn hogen bezoeker geleidde naar de grote ontvangstzaal, waar Raad van Bestuur, Hoofd-ambtenaren, Staten van Suriname, Hoofden van Kerkgenootschappen, Colleges, Leiders van Bedrijven en de Pers stonden opgesteld en elk afzonderlijk werden voorgesteld aan den Minister en aan de Heren, die met hem waren meegereisd.

De sfeer was ongedwongen en bijna gemoedelijk, ondanks de plechtigheid, die er onvermijdelijk over hangt. Ter nadere aanduiding had Zijne Excellentie Gouverneur Kielstra hier en daar een toevoeging bij de naam, die op zich niet alles zou zeggen. Bij den redacteur van „Suriname" zeide de Gouverneur: „... de man van het Spitfirefonds", en de Minister, wegwijs gemaakt, knikte als in herkennen: „O, ja."

In enkele minuten was het voorstellen gedaan, waarna de Gouverneur zich met zijn gasten terugtrok en zich naar boven begaf, naar het balcon.

Nauwelijks vertoonden zich de Gouverneur en zijn gasten op het balcon, of er klaterde handgeklap op, over het Plein weerkaatsend tegen de oude gevels en in echo terugkerend.

Tijdens zijn dagen op Suriname kende de Minister weinig rust. Het was zwaar werk. Talrijke conferenties en besprekingen o.a. met een deputatie uit de Staten, waarover „Dagblad Amigoe di Curaçao" in zijn editie van 3 Juli jl. uitvoerig schreef. Er was een receptie, een bezoek aan de Saramacca-polder, een rede voor de radio, een bezoek aan de Katholieke Missie en heel veel meer. Wij geven nog enige grepen uit dit bezoek.

Bezoek aan de Saramacca-polder.

Vergezeld van Zijne Excellentie Kielstra, bracht Minister Welter een bezoek aan de Saramacca-polder.

De tocht werd reeds bij de aanvang onderbroken, doordat de Minister langs de markt rijdende, de wens te kennen gaf deze te bezoeken. De verrassing bij dit onverwacht bezoek was groot; niettemin hadden de Creoolse marktvrouwen haar tegenwoordigheid van geest behouden en kon „de eerste marktvrouw" nog tijdig naar voren dringen om zich aan den Minister voor te stellen **„hedeman foe na wowojo"**.

De Minister onderhield zich met verscheidene der vrouwen. Bij Leiding 11 werd een school bezocht en bij Leiding 8 werd in een bootje het Saramacca-kanaal overgestoken. Het doel van de tocht gold nl. in hoofdzaak de tussen de Leiding 19 en 15 gelegen kolonisatie-terreinen.

Minister Welter had nl. de overtuiging, dat een massale bevolkingstoename in snel tempo als een van de belangrijkste middelen moest worden beschouwd om Suriname economisch bovenop te helpen.

Het plan, elk jaar enige duizenden Javanen uit het overbevolkte Java naar Suriname over te brengen op speciaal daartoe ingerichte kolonisatie-terreinen, werd door den Gouverneur uitgewerkt; de Minister wist 4 ton op de begroting gevoteerd te krijgen en reeds waren de voorbereidingen zover gevorderd, dat 500 gezinnen konden worden ontvangen, toen Nederland in de oorlog werd betrokken en deze kans, naar wij hopen tijdelijk, voor Suriname verloren ging.

Enkele irrigatieleidingen waren reeds gegraven, grote stroken land ontbost en ongeveer 500 eenvoudige Javaanse woningen over drie kampongs verdeeld, gebouwd.

Teneinde te voorkomen, dat het cerbos dit alles zou terugnemen, werd het roer onmiddellijk omgeslagen. De eerste kampong, gelegen aan het Saramacca-kanaal, werd afgestaan aan werkloze Creolen; de tweede bleef onbezet, terwijl de derde bij Mon Plaisir gelegen, bestemd werd voor Javanen.

Aan de ingang van de Creolen-nederzetting werd de Minister ontvangen en bezocht hij enkele woningen. Met verscheidene dezer mensen knoopte hij een gesprek aan, waarbij hij blijk gaf goed op de hoogte te zijn van de moeilijkheden van de kleine landbouw.

Van hier vertrok men met het jacht van den Gouverneur en later nog met een motorbootje naar Mon Plaisir, de nederzetting der Javanen.

Het zag er alles zeer welvarend uit. De percelen waren vol beplant met maïs, pinda, cassave en rijst.

De bevolking dezer nederzetting bestaat voor een deel uit werkloze stads-Javanen en voor de rest uit de in 1939 per „Kota Gedé" aangevoerde vrije immigranten, die moesten koloniseren, toen het bleek, dat de ondernemingen aan welke zij toebedoeld waren, de werkovereenkomst niet konden nakomen. Zij waren ten getale van ruim 700 personen dadelijk bij de vestiging in desa-verband gebracht.

De kebajans traden naar voren om het gezelschap te verwelkomen, de gamelang klonk en de toneelvereniging die enige tijd geleden opgericht was, gaf bij deze gelegenheid haar eerste uitvoering.

Vlot sprak Minister in het Javaans de bevolking toe.

Ook hier was de Minister een en al belangstelling en hij kon het zijn, omdat hij zelf in vloeiend Javaans de mensen toesprak. Leuk was het, toen de Minister de nog naamloze nederzetting doopte met de naam „Koewarasan": dit betekent: gezonde plaats. Hij bood eveneens nog een som gelds aan om de slametang te houden ter ere van deze naam. Hierop trok het gezelschap zich terug en onderhield de Minister zich met de deskundigen.

De Minister vertrok inmiddels naar Uitkijk. Ook werd nog de kampong Baroe bezocht. De kinderen zongen, de gamelang klonk, een enthousiast welkom in het Javaans werd uitgesproken, dat even prompt in het Javaans beantwoord werd.

Na dit alles ging het gezelschap naar het Paleis van den Gouverneur terug en was een welbestede dag ten einde.

De R.K. Missie krijgt bezoek van den Minister van Koloniën.

Nadat het Hoofd der R.K. Missie ruim een half uur in particuliere audiëntie was ontvangen door den Minister van Koloniën, vereerde Zijne Excellentie de R. K. Missie met een tegenbezoek in het Bisschopshuis aan de Gravenstraat.

De Redemptoristen-Paters waren voor Minister Welter geen onbekenden.

Nog in de maand Mei 1940, kort vóór de overweldiging van Nederland bezocht de Bisschop van Antigonië Mgr. Theodoor van Roosmalen, Apostolisch Vicarius van Suriname, die toen en nu in Nederland toeft, Zijne Excellentie te Den Haag. Ook Pater A. Hilgen, zo vertelde de voorname bezoeker, had met den Minister een bespreking in qualiteit van Leger-Aalmoezenier. Twee jaar geleden, op vacantie in het vaderland, genoot Pater H. Sol de hoge eer van een langdurig onderhoud op Zijn ministerieel kabinet.

Des te aangenamer was voor de R.K. Missie het bezoek van een Minister, die reeds menigmaal blijken van belangstelling en waardering voor haar werk en personeel betoond had.

Om ± 18.30 uur reed de auto, waarin Zijne Excellentie had plaats genomen, voor. Vóór het bisschopshuis was escorte gevormd door een deputatie der Katholieke Verkenners. In de ruime bisschopskamer waren de plaatsen in korte tijd bezet door de Paters en Fraters Redemptoristen, de Fraters van Tilburg en Soeurs. De hoge bezoeker werd opgewacht door den Provicarius Apostolicus, Pater Stephanus Kuypers en den Pater Visitator Leonard Verheyen C.ss.R.

Nadat alle aanwezige Paters, Fraters en Soeurs aan den Minister waren voorgesteld, vormde zich een kring rond den hogen gast, die binnen enkele ogenblikken aller aandacht boeide en aller verering en bewondering voor zich won.

Het was de sfeer, die er hangt in een gelukkige familie, waar een vriend komt vertellen van zijn land, van zijn ballingschap, van zijn reizen en zijn werken.

Het werd zonder dat we het bedoelden, een spannend interview.

Men vroeg naar de historische datum: 10 Mei. Dat was een droef verhaal. Maar de Minister vertelde.

Voor de beschrijving van dit interessant bezoek hebben wij een en ander ontleend aan „De Surinamer":

Het vliegtuig, waarin Zijne Excellentie van Scheveningen naar Londen vertrok om hulp te vragen, had motordefect. „Drie minuten lang stonden we daar in een regen van bommen en kogels. Drie minuten was ik in doodsgevaar."

„Hare Majesteit de Koningin?"

„Zij is een wonder van standvastigheid en moed. Momenteel vertoeft zij buiten Londen, want het gevaar in de hoofdstad is altijd groot. Eens zelfs moest Zij bij een bomaanval schuilen onder een trap!"

Dan schetste de Minister in vogelvlucht Zijn reis naar Amerika, Australië en de Oost. Overal trof hij Nederlanders en overal — zo getuigde hij — was hij ontroerd door het gevoel van saamhorigheid en medeleven.

„De Oost is oranje voor 100%. Zij houdt zich klaar en is bereid voor alles."

In de pro-cathedraal van Batavia heeft Zijne Excellentie een pontificale rouwdienst bijgewoond voor Mr. Carolus M. J. F. Goseling, zijn collega en vriend. Er lag waardering in zijn woorden, waarmede hij in het kort de uitstekende staatsmanstalenten memoreerde van den groten dode en men voelde zijn droefheid mee, toen hij peinzend eindigde: „Een groot verlies voor de Regering en de katholieke zaak."

— „President Roosevelt?" —

„Ook met hem heb ik mogen confereren. Ik heb veel eerbied voor zijn talenten op politiek en sociaal-economisch gebied. Hij is één van de weinige Staatshoofden, die de Pauselijke richtlijnen volgt van „Rerum Novarum" en „Quadragesimo Anno."

Verder ging het gesprek over den onlangs gewijden eersten Javaansen Bisschop, over het Nederlands Legioen in Engeland, over de tegenwoordige toestand in Nederland, over zijn familie.

„Bidden jullie goed voor Hare Majesteit en de bevrijding van Nederland." Dat was 's Ministers afscheid. Nog eens ging de Minister de lange rij langs van Paters, Fraters en Soeurs, om ieder de hand te drukken.

Radiorede tot het Surinaamse volk.

Minister Welter sprak allereerst zijn verheugenis over het feit, dat hij een woord tot allen spreken kon. Hij betreurde het niet langer te kunnen blijven, doch verklaarde, dat hij zijn persoonlijk verkregen ervaring nuttig zou besteden.

Vervolgens wijdde hij uit over de rechtvaardige zaak van de oorlog en over zijn vaste overtuiging, dat Nederland zal herrijzen. Hij vertelde van het vertrouwen der Nederlanders in het moederland en van de fiere houding van Onze Koningin. Hij verzocht vooral Hare Majesteit te steunen door het vervullen van onze taak, die niet gering is.

„Ik zou u allen persoonlijk dit willen zeggen: weest u bewust van uwe taak in dat grote geheel, waarin uwe eenvoudige plichtsvervulling een onmisbaar onderdeel is. Als gij daarvan bewust zijt, en als gij bewust zijt van de grootheid van ons gezamenlijk streven, dan zult gij uwe persoonlijke zwarigheden en moeilijkheden lichter kunnen tellen. De tijden zijn moeilijk, de problemen zijn talrijk.

Doch neemt eens een voorbeeld aan onze Vorstin, die stellig zich grotere opofferingen en ontberingen moet getroosten dan gij; het zal u dan lichter vallen u te schikken in het onvermijdelijke leed, dat deze tijd ons du allen brengt. Denkt aan de vermaning van Hare Majesteit de Koningin, die Haar onderdanen overzee zeide, hun onderlinge meningsverschillen terzijde te stellen en zich te scharen om den Landvoogd, als Haar vertegenwoordiger. Eert en steunt uwen Gouverneur in de zware taak, hem door de Koningin opgedragen. En weest vol goede moed, want er kan, thans meer dan ooit, met uw aller medewerking en plichtsbetrachting, voor de rechtvaardige zaak van het Koninkrijk der Nederlanden, voor zijn herstel en zijn aloude glorie, in waarheid iets **goeds** en iets **groots** verricht worden.

Ik dank u zeer hartelijk voor de vele bewijzen van sympathie, welke ik mocht ontvangen en waarop ik helaas onmogelijk ieder afzonderlijk kan antwoorden.

God zegene u. Het ga u allen wel."

Het vertrek van den hogen gast.

De bevolking nam afscheid van den Minister met de overtuiging, dat Suriname in hem een vriend mag zien, die, zodra de omstandigheden het enigszins toelaten, het beste voor heeft met Suriname. Iedereen, die met den Minister kennis maakte, kwam onder de bekoring van zijn natuurlijke charme en beminnelijkheid.

Node zag men op 7 Juni den Minister vertrekken, die uitgeleide door Gouverneur Johannes C. Kielstra van Onverwacht afscheid nam van Suriname.

Minister Welter zeide in New York later over dit bezoek nog het volgende:

„Eén dag van mijn kort bezoek aan Suriname was gewijd aan het bezoek van Creoolse en Javaanse kolonisaties. Dit bezoek heeft mij in de mening gebracht, dat kolonisatie, samen met irrigatie een oplossing vormt van het Surinaamse probleem. Deze arbeid moet na de oorlog onmiddellijk opnieuw worden begonnen.

Suriname heeft een recht tot groter ontwikkeling en welvaart te worden gebracht. „Wat de verdediging van Suriname aangaat, is reeds veel gedaan geworden, doch meer nog zal worden verricht als gevolg van des Ministers bezoek. In beraad met den Gouverneur is besloten de sterkte der luchtafweerbatterijen te versterken.

In het biezonder moeten de bauxietbedrijven sterk beschermd worden. Welter sprak met bewondering over uitbreiding der bauxietopbrengst en de op dit gebied ontwikkelde activiteit en hij bracht naar voren hoe 60% der aluminiumproductie der Verenigde Staten nu steunt op bauxietinvoeren uit Suriname. De Surinaamse voortbrenging, welke in afgelopen jaren de half millioen ton reeds te boven ging, zal dit jaar verdrievoudigd worden."

Het is werkelijk te hopen, dat dit met zoveel spanning tegemoet geziene bezoek rijke vruchten moge afwerpen voor het zustergebiedsdeel Suriname.

EMMASTAD.

SOCIETEIT „ASIENTO".

Dagschotels:

Heden: Varkenscarbonade, geb. aard., doperwten.
Morgen: Kalfsoesters, geb. aard., sperciebonen.

Agenda:

Dinsdag, 8 Juli 19.30 uur
Competitie biljarten „C" klasse.
Woensdag, 9 Juli 19.30 uur
Competitie biljarten Hoofdklasse.
Donderdag 10 Juli 16.30 — 18.00 uur.
Loting van volgnummers van plaatsbespreking toneeluitvoering.
Donderdag, 10 Juli 19.30 uur
Competitie biljarten „B" klasse.
Vrijdag, 11 Juli 16.30 — 18.00 uur
Plaatsbespreking toneeluitvoering.

Toneelvereniging „Emmastad".

„De zaak Peggy Smith".

Zaterdag 12 Juli zal de toneelvereniging „Emmastad" een opvoering geven van het toneelstuk „De zaak Peggy Smith" door W. Speyer. De loting van volgnummers voor plaatsbespreking en de plaatsbespreking zullen respectievelijk geschieden op Donderdag 10 en Vrijdag 11 Juli as. van 16.30 — 18.00 uur in de Club.

Entrée ƒ 1.— per persoon. Geen introductie.

WACHTDIENSTEN.

Maandag, 7 Juli 1941.

Telegram Afdeling: Hr. Schaap, tel. 547 Amalia van Solmslaan 4.
Shipping & Supplies: Hr. Meinster, tel. 304, L. de Colignylaan 20
Scheepvaart Afdeling: Hr. De Vries, tel. 296, Bernhardlaan 6.

GEVONDEN:

Een portemonnaie met inhoud.
Terug te bekomen: Afdeling Arbeidszaken.

FEUILLETON

Het Huis vol Haat.

22).

„En bovendien," vulde Snitkin aan, „kan je aan de sporen onmogelijk zien of de kerel, die ze gemaakt heeft, uit het huis gegaan is en daarna weer teruggekomen is of juist omgekeerd. De afdrukken lagen namelijk nergens over elkaar."

Vance stond bij het raam naar buiten te kijken. „Dat is een heel interessant punt, brigadier," zeide hij. „Als ik u was, zou ik het met Rex' verhaal goed noteren voor nadere overweging." Hij kwam naar de lessenaar terug en keek peinzend naar den dode.

„Neen, brigadier, ik kan me niet indenken, dat Chester overschoenen aangetrokken heeft en naar buiten gelopen is om een geheimzinnige boodschap te doen. Ik ben bang, dat we een andere verklaring voor die overschoenen zullen moeten vinden."

„Maar het is toch heel vreemd, Mr. Vance, dat ze precies zo groot zijn als deze overschoenen."

„Als die sporen niet van Chester afkomstig zijn," meende Markham, „dan moeten we aannemen, dat de moordenaar ze gemaakt heeft."

Vance haalde langzaam zijn sigarettenkoker uit zijn zak. „Ja," stemde hij toe, „ik geloof, dat we dat veilig kunnen aannemen."

HOOFDSTUK IX.

DE DRIE KOGELS.

(Vrijdag, 12 November: 9 uur).

Op dat ogenblik bracht een der detectiven, dien ik beneden in de salon gezien had, Dr. Doremus, den politiedokter en lijkschouwer, binnen. Met samengeknepen ogen keek hij naar ons, gooide zijn hoed en zijn jas op een stoel en gaf ons allen de hand.

„Dat kan een frisse boel worden, als het zo doorgaat," zeide hij, terwijl hij naar het raam liep en de jaloezieën optrok. „Zijn de heren met de inspectie klaar? Ja? Dan zal ik aan het werk gaan."

„Doe dat, zeide Heath. Hij hielp den dokter om het lijk op bed te leggen.

„En hoe is het met de kogel, dokter? Bestaat er kans die er uit te krijgen vóór de lijkschouwing?"

„Hoe kan ik dat nou, zonder sonde en tang?" Dr. Doremus sloeg de kamerjapon weg en bekeek de wond. Dan richtte hij zich op en wierp den brigadier een spottende blik toe. „Waar blijft de gewone vraag over het uur van de dood?"

„Dat weten we al."

„Ik wou, dat je het altijd wist. Dat zou me heel wat last besparen."

Vance, Markham en ik gingen naar de hall, waar Heath zich weldra bij ons voegde. Op hetzelfde ogenblik verscheen de verpleegster aan de deur van Mrs. Greene's kamer. Een twistzieke, heerszuchtige stem klonk uit die kamer.

„......En zeg aan den betreffenden persoon, dat ik hem wil spreken — en dadelijk ook, begrepen! Het is een schandaal al dat lawaai en die herrie, zodat ik helemaal geen rust krijgen kan. Niemand heeft enige consideratie met me."

Vance nam Markhams arm en zeide: „Kom mee, laten we de oude vrouw wat gaan opvrolijken."

„O bent u het?" begroette zij ons, toen wij in de kamer kwamen. „Ik dacht, dat die vandalen van de politie hier weer huis hielden...... Wat betekent al die herrie toch, Mr. Markham? De zuster vertelde me, dat Chester doodgeschoten is. Lieve hemel, waarom komen de mensen, wanneer zij dergelijke dingen moeten doen, speciaal naar mijn huis en hinderen een arme, oude vrouw als ik? Er zijn nog plekken genoeg, waar ze hun schietpartijen kunnen houden. Maar eigenlijk moest ik er mij niet over verwonderen. Niemand denkt aan mijn gevoelens. En waarom zou ik, als mijn eigen kinderen het nodig oordelen alles, wat zij kunnen, te doen om mij te hinderen, verwachten, dat vreemden enige consideratie met me hebben?"

„Wanneer iemand een moord in de zin heeft, Mrs. Greene," antwoordde Markham, geprikkeld door zoveel hardheid, „dan denkt hij heus niet aan de ongemakken, die zijn misdaad anderen berokkenen kan."

„Dat heb ik gemerkt," prevelde zij vol medelijden met zichzelf. „Maar het is allemaal de schuld van mijn kinderen. Als zij waren wat kinderen behoorden te zijn, dan zou niemand er aan denken bij nacht en ontij in te breken en ze dood te schieten. Het is een rechtvaardige straf, omdat zij hun arme moeder zo slecht behandeld hebben. Geen gedachte hebben zij voor mij over. Ja toch wel, soms denken ze wel eens aan mij. Zij denken hoe heerlijk het zou zijn als ik er niet meer zou zijn. Dan zouden zij al mijn geld krijgen......"

„Zoals ik hoor," viel Markham haar plotseling in de rede, „sliep u gisteren-avond, toen men uw zoon doodschoot?"

„O, ja? Best mogelijk. Ofschoon het een groot wonder is, dat iemand mijn deur niet heeft laten open staan, zodat ik wakker schrikken zou."

„En u kent niemand die reden heeft om uw zoon te doden?"

„Hoe zou ik dien kennen? Niemand vertelt mij iets. Ik ben een arme, ellendige, verlaten, verlamde vrouw......"

„Enfin, we zullen u niet langer van dienst zijn, Mrs. Greene." In Markhams stem klonk zowel medelijden als verontwaardiging.

Toen wij de trap afliepen deed de verpleegster de deur, die wij zo juist gesloten hadden, weer open en liet die op een kier staan — ongetwijfeld op bevel van haar patiënte.

We gingen weer naar de salon, waar weldra ook de oude Sproot verscheen. „Mag ik den heren een kop koffie brengen?" vroeg hij. Er was geen spoor van emotie op zijn gerimpeld gelaat te zien. De gebeurtenissen van de laatste dagen schenen niet de minste indruk op hem gemaakt te hebben.

„Dank je Sproot, we hebben geen koffie nodig," zeide Markham brusk. „Maar wees zo goed aan Miss Sibella te vragen hier te komen.

Wordt vervolgd.